

ning. Det er en fantastisk stor sag, og den vil få fantastisk stor betydning for det kommende Folketing. Den gælder frem til 2042, og jeg vil også anse det for utrolig klogt af ministeren at høre på, hvad oppositionen måtte have at sige i denne sag, for man kunne måske godt forestille sig et regeringsskifte inden for de næste 42 år.

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken, fru Aase D. Madsen.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil begynde med at oplyse om, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat. Det er totalt i modstrid med alle Dansk Folkepartis planer og planlægning på området med hensyn til, hvad der skal ske med DONG for fremtiden, og det ved hr. Keld Albrechtsen vist også godt.

I Dansk Folkeparti takker vi ministeren for den redegørelse, som et enigt Folketing besluttede skulle fremlægges inden den 1. oktober i år. At forhandlingerne ikke ligefrem har kørt som i olie og været nemme, tydede ministerens anmodning om 1 uges udsættelse på. Men nu ser vi resultatet, og det foreligger som en aftale med A.P. Møller – Mærsk, og den procedure er vi godt tilfredse med i Dansk Folkeparti.

Der er fundet en langtidsholdbar løsning, der giver arbejdsro i forbindelse med den 30-årige forlængelse af eneretsbevillingen fra 2012 til 2042 til A.P. Møller – Mærsk. En 30-årig periode er den normale koncessionsperiode i Nordsøen, hvor offshorevirksomhedernes investeringer i ny teknik og udbygning af felterne er meget store og omfattende. Den sikkerhed, som aftalen giver for disse langsigtede investeringer, vil allerede fra 2004 øge muligheden for at få mest muligt af olie- og gasreserverne pumpet op til gavn for Danmarks selvforsyningsmulighed med gas og olie i en længere årrække fremover.

Af redegørelsen fremgår med al tydelighed, hvor mange beregninger og parametre og skøn der skal indlægges for at få et billede af, hvor grænserne går for at finde frem til det, som vi her i Folketinget kalder en rimelig andel af vores fælles værdier i Nordsøen. Denne rimelige andel mener Dansk Folkeparti er indeholdt i den foreliggende aftale, oven i købet godt og vel.

Der er ikke tvivl om, at der også i den danske befolkning for langt den overvejende dels vedkommende bliver bakket op om denne aftale. Der er ligeledes en meget stor tiltro til og tillid til

A.P. Møller – Mærsk, der har haft et meget stort ansvar for, at vi i Danmark er selvforsynende med olie og gas og derudover har et overskud, der indbringer meget store eksportindtægter og betydelige mængder af valuta til den danske statskasse.

Kl. 11.05

Som et af hovedelementerne i aftalen indgår, at staten får en ejerandel i DUC på 20 pct. fra 9. juni 2012. Det vil sige, at staten nu sidder med ved bordet i DUC-koncernen, og det betyder også, at vi er medansvarlige for, hvornår sugerøret skal trækkes op af Nordsøen, når reserverne begynder at slippe op.

Men den 20 pct.s statsejede andel indebærer også, at vi skal tage problemet med hensyn til DONG og DONG's ejerskab op i forbindelse med netop de 20 pct. Jeg vil ikke sige, DONG skal eje det, men det skal i hvert fald klarlægges, hvad fremtiden er for DONG, samtidig med at vi får denne statsandel. Det får vi jo så lejlighed til at se på under udvalgsarbejdet, der kommer i forbindelse med selve aftalen, som jo er et beslutningsforslag, der skal behandles i Det Energitpolitiske Udvalg.

Som sagt, vi er i Dansk Folkeparti glade for, at det er lykkedes os at få en meget betydelig og afgørende positiv indflydelse på, at statskassen allerede nu fra 2004 og også fremover kan få et betydeligt merprovenu, hvilket hele tiden har været Dansk Folkepartis målsætning.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Allerførst en kompliment til fru Aase D. Madsen og Dansk Folkeparti for, at man den pågældende morgen allerede en halv time efter, at forslaget blev lagt frem, kunne tilslutte sig. Det er imponerende, må jeg sige.

Den danske befolkning skal have sin rimelige andel, og det har vi fået så godt og vel, sagde fru Aase D. Madsen. Vil det sige, at Dansk Folkeparti er indstillet på, at vi skal nedsætte kravene? Det må da sådan set indebære, at vi får for meget.

Jeg kan se, at fru Aase D. Madsen i Børsen i dag er refereret for, at man kan tilslutte sig aftalen helt og fuldt, og at der i givet fald kun kunne være rent juridiske ting, man kunne sætte spørgsmålstejn ved. Vil det sige, at alle andre spørgsmål, tekniske spørgsmål, indholdsmæssige og forståelsesmæssige spørgsmål osv., har Dansk Folkeparti nu helt og aldeles afklaret?